

men den kan være der — maa det danske Krigsskib holdes derovre, og jeg antager, ingen vil gøre Indsigelse derimod. De Beretninger, der er kommet baade gennem dette Skibs Chef og gennem Guvernementet til Ministeriet, tyder i øvrigt ingenlunde paa, at der i Øjeblikket skulde være saadanne Uromomenter til Stede, som man kunde tænke sig efter det ærede Medlems Fremstilling. Men Opgaven vil ganske sikkert blive meget vanskelig for mig de første Maaneder, hvis Sagen ikke afgøres nu. Jeg vil dog ikke opgive Haabet om, at den danske Rigsdag vil føle det som sin Pligt at gennemføre det af min Kollega Udenrigsministeren forelagte Forslag.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at naar jeg havde talt om Øernes Opkomst, havde jeg i høj Grad overdrevet Beløbet, idet jeg havde nævnt 25 Mill. Kr. Jeg har i saa Henseende foretaget en Undersøgelse. Det var jo ret naturligt for mig at foretage en saadan, og efter de Projekter, jeg har gennemlæst og gennemset — jeg bruger ikke Ordet i nogen som helst misbilligende Betydning, saadan som det undertiden sker, og jeg vil derfor hellere sige de Planer, der har foreligget, saaledes om St. Croix' Vandforsyning —, har jeg ikke kunnet komme til andet Resultat, end at dette vilde være det mindste Beløb. Til en enkelt Bys Vandforsyning forlanges der over 5 Millioner. Og naar ærede Medlemmer erindrer det ærede Medlems Fremstilling i Gaar af Forholdene derovre, hvorledes Driften var blevet, hvorledes Jordbunden var beskaffen, o. s. v., o. s. v., kan man ikke være uklar over, at der udkræves et overordentlig Tiltag fra Landets Side, hvis Øerne skal bringes ind i en nogenlunde tilfredsstillende Udvikling. Der vil kræves Millioner og mange Millioner. Jeg har ingenlunde sagt, at Opgaven ikke kunde løses. Jeg tør ikke som Finansminister eller som Medlem af Rigsdagen paastaa, at den danske Rigsdag ikke vil have Villie til at bevilge saa mange Millioner; men om man saa vil faa noget ud deraf, er et andet Spørgsmaal. Jeg tror ikke, det er heldigt for denne Sags Behandling, at vi skal se bort fra, hvad der kan kræves.

Det ærede Medlem mente, at andre Momenter havde været bestemmende for Regeringens Forslag og Regeringens Stilling end dem, der er blevet fremført af Udenrigsministeren og Finansministeren. Det maa jeg bestemt benægte. Der var ingen andre Momenter til Stede end dem, der her er nævnte, der var ikke Momenter af social Betydning, f. Eks. dette, at man kunde

frygte øjeblikkelig Uro, Oprør eller lignende. Hvis det overhovedet er saaledes, maa jeg dog sige, at naar et enkelt Krigsskib, hvor der vel er 250 Mand om Bord, foruden at Skibet naturligvis er armeret, er tilstrækkeligt til at berolige Befolkningen, vil det heller ikke være en uløselig Opgave at skabe en Gendarmeristyrke eller tilvejebringe en permanent Militærstyrke, der kunde virke beroligende. At man ikke i Øjeblikket stiller Forslag om sligt, vil enhver kunne forstaa; i Øjeblikket er det naturligt, at man griber til saadanne foreløbige Midler som „Valkyrien“s Udsendelse. Jeg maa bestemt fraraade, at saadanne Spørgsmaal drages ind under denne Debat. Jeg kan ikke overfor den høje Rigsdag sige andet end, at det finansielle Moment har ikke været afgørende. Øernes Administration, deres Bestyrelse kan tages paa en anden Vis end tidligere, hvis man mener, at man kan magte Opgaven og vil stille de Millioner til Raadighed, der kræves. Det er helt andre Bevæggrunde, der har ført Regeringen til at optage Forhandlingen, og den høje Rigsdag maa dømme over disse Bevæggrundes Rigtighed eller Urigtighed og derefter tage sin Stilling til Øernes Aftaaelse eller Bevarelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) ønskede ikke at svare paa min Henvendelse, og det er jo hans Ret. Men saa er det ikke hans Ret at fortsætte med at støtte den saakaldte moralske Indignation overfor de dementerende Ministre, hvad det ærede Medlem bl. a. gjorde ved det Møde i Studenterforeningen i Aftes, hvor der blev vedtaget en højtidelig moralsk Resolution mod Ministre, hvis Ord ikke stod til Troende, som det hedder. Det er ikke hans Ret, thi saa maa han anvende den samme Fremgangsmaade overfor sine egne Meningsfæller. Og nu foreligger der jo i samme Blad, som har interviewet Ministeren, et Interview med to konservative Politikere, de Politikere, til hvem dette Blad netop havde faaet Anvisning paa at henvende sig, da de vidste Besked. Den ene af disse Politikere svarede: Der foreligger ikke udformede Salgsplaner — og dermed klarede han sig. Men dermed var det i Virkeligheden allerede den 17. Juli i Aar bekendt for enhver kyndig, at der foregik saadanne Forhandlinger. Jeg sagde straks til mig